

ΚΩΔΙΚΟΣ 111131

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τριμηνιαία έκδοσις τῆς ὁμωνύμου
ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ἀδελφότητος
Ἄλ. Ὑψηλάντου 129, 262 25 ΠΑΤΡΑΙ, Τηλ. 2610 276.731

ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ

Το δημογραφικό πρόβλημα εἰς τὴν πατρίδα μας εἶναι βόμβα πολλῶν μεγατόνων εἰς τὰ θεμέλιά της.

Ἡ διαπίστωσις αὐτὴ εἶναι ἀναμφισβήτητος ἀπ' ὅλους.

Ὅμως διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ προβλήματος οὐδεὶς διατυπώνει σοβαρὴν λύσιν, διότι ἡ λύσις δέν εἶναι εὐκολος καὶ ταχεία.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ ὑπογεννητικότης ἔλαβε ἀνεξέλεκτες διαστάσεις καὶ καταστροφικῆς, ὅταν ἡ πατρίδα μας ἄρχισε νὰ εὐημερῇ!

Ἡ "γλυκιά ζωή" "dolce vita" "ἀπηγόρευσε" τὴν τεκνογονία καὶ πολλῶ μᾶλλον τὴν πολυτεκνία.

Ἐλαβε τεράστιες διαστάσεις ὁ πανσεξουαλισμός καὶ οἱ πολλοὶ Ἕλληνες ἠθέλησαν καὶ θέλουν δυστυχῶς, νὰ κορέσουν τὴν ἀκόρεστον ἐπιθυμίαν τῶν κατωτέρων ἐνστικτῶν, ἡ ὁποία ὑποβάθμισεν, ὅπου δέν κατέπνιξεν, τὴν μητρότητα καὶ τὴν πατρότητα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δέν κάνουν οὔτε τὰ ζῶα(!) καὶ ἐνδιαφέρονται ἐνστικτωδῶς, διὰ τὴν διαίωνησιν τοῦ εἶδους τῶν.

Πολλοὶ προτείνουν διὰ τὴν θεραπείαν τῆς ὑπογεννητικότητος, ἐπιδόματα καὶ διάφορες βοήθειες εἰς τοὺς πολιτέκνους.

Ὅμως τὰ ἐπιδόματα ὅσο καὶ ἐάν βοηθοῦν, δέν λύνουν τὸ πρόβλημα, διότι εἶναι γεγονόσ ἀναμφισβήτητον ὅτι ὅσο πῖο εὐπρόροι εἶναι οἱ ἄνθρωποι, τόσο λιγώτερα παιδιὰ ἀποκτοῦν.

Τὸ πρόβλημα προῆλθεν ὄχι ἀπὸ τὴν ἄνοδον τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου, ἀλλὰ ἀπὸ "τὰ ἄθεα γράμματα", θά ἔλεγε καὶ σήμερα ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός.

Τὸ πρόβλημα εἶναι θέμα παιδείας. Ἡ παιδεία μας δέν ἐνδιαφέρεται, ὅσο πρέπει, νὰ ἀναδείξῃ πνευματεμφοροὺς διδασκάλους, κληρικούς καὶ λαϊκούς, ὅλων τῶν ἐκπαιδευτικῶν βαθμίδων, πρὸς καλλιέργειαν τοῦ προσώπου τῶν ἀνθρώπων. Ἐνδιαφέρεται δια καλοὺς τεχνοκράτες, πάσης φύσεως, μηχανικούς καὶ γαιωπόνους πού θά προοθήσουν τὴν

"εὐημερείαν τοῦ ἀτόμου", ποῦ ἔχει ὡς στόχον ἐν πολλοῖς, ἡ ὑλόφρων Εὐρώπη καὶ ὄχι νά δημιουργήσῃ "καλοὺς κάγαθούς" ἀνθρώπους, ποῦ ἐστόχευον οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας καὶ πολλῶ μᾶλλον στοχεύει τό ἐλληνοχριστιανικό ἰδεώδες, δηλαδή τήν καλλιέργειαν τοῦ προσώπου καὶ τήν ἐπίτευξιν τοῦ "καθ' ὁμείωσιν" τοῦ Θεοῦ.

Τό πρόβλημα θά λυθῇ ὅταν καταπολεμηθῇ ἡ ἀμαρτωλὴ ἀγαμία καὶ γενικώτερα ἡ σαρκολατρεία, ὁ κακῶς νοούμενος φεμινισμός, οἱ ἐκτρώσεις, τὰ ναρκωτικά καὶ ὁ ἀλκοολισμός.

Ἀκόμη δέ γενικώτερα βλέπει ἡ διάχυτος φιλοσοφία καὶ διδασκαλία, ὅτι ἄνθρωπος εἶναι ἐξεληγμένον ζῶον καὶ προῆλθεν ἐκ τοῦ μηδενός καὶ θά καταλήξῃ εἰς τό μηδέν καὶ πέραν τοῦ τάφου, θά πέσῃ εἰς τήν ἀνυπαρξίαν καὶ δέν θά τοῦ ζητηθῇ καμμία εὐθύνη ποτέ καὶ διὰ τοῦτο ἔχουν ὡς σύνθημα τό "φάγωμεν καὶ πίωμεν αὐριο γάρ ἀποθνήσκομεν" (1 Κορ. ΙΕ32) διὰ τοὺς ὁποίους ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀποφαίνεται γράφωντας, "ὢν Θεός ἡ κοιλία καὶ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνη αὐτῶν" (Φιλιπ. Γ 19).

Ὅμως θά πρέπει νά προσέξουν "οἱ ἄθεοι χριστιανοί" γράψε οἱ ἀντίχριστοι. Διότι ἄθεος δέν ὑπῆρξε ποτέ ὁ ἄνθρωπος, οὔτε ὑπάρχει, οὔτε θά ὑπάρξῃ. Ἀπαντες πίστευαν, πιστεύουν καὶ θά πιστεύουν σέ κάτι, σέ κάποιο "Τοτέμ καὶ Ταμποῦ".

Νά προσέξουν καὶ νά προβληματισθοῦν, διότι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὅ,τι εἶναι καὶ δέν εἶναι ὅ,τι ὁ καθέννας πιστεύει ὅτι εἶναι.

Τό δημογραφικό πρόβλημα, δέν εἶναι εὐθέως ἀνάλογον μέ τήν οἰκονομικήν εὐμάρειαν καὶ τήν ἀπόκτησιν γνώσεων ἐπιστημονικῶν, πολιτιστικῶν, κοινωνικῶν, εἶναι καθαρά καὶ ἀναμφισβήτητα θέμα ὑπαρξιακόν.

Οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι δέν εἶναι εἰς θέσιν νά δώσουν σαφήν καὶ συγκεκριμένην ἀπάντησιν, εἰς τό τί νόημα ἔχει ἡ ζωὴ τους. Ποιός εἶναι ὁ οὐσιαστικός καὶ τελικός σκοπός τῆς ζωῆς των.

Ἐνῶ δέχονται ὅτι τὰ πάντα, εἰς τήν ὑλικήν καὶ ἄλογον φύσιν, ἐκπληροῦν κάποιον σκοπὸ καὶ τίποτα δέν ὑπάρχει καὶ δέν κινεῖται τυχαῖα καὶ ὅλα ἔχουν κάποια "ἐντελέχεια", ὅπως διαπίστωσεν ὁ Ἀριστοτέλης, δέν εἶναι εἰς θέσιν ἢ δέν τολμοῦν νά ἀπαντήσουν εἰς τὰ ἐρωτήματα. Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος; Εἶναι μόνον ὕλη, ὅ,τι τρώγει καὶ ζυγίζεται; Εἶναι ὕλη καὶ πνεῦμα; Ὅταν ὁμιλοῦμε γιά πνεῦμα τί ἐννοοῦμε; Ἰκανότητες διανοητικές καὶ συναισθήματα, ποῦ προέρχονται ἀπὸ τὰ ἀμεινοξέα τοῦ ἐγκεφάλου; Ἡ εἶναι ιδιότητες κάποιας προσωπικῆς ὑπάρξεως, ποῦ ὑπάρχει πέραν καὶ ἐκτός τῆς ὕλης, ποῦ ἔχει ὑπόστασιν καὶ δέν εἶναι φανταστική ἰδέα, εἶναι ὑπαρκτὴ προσωπικότης, ποῦ ἐπεκτείνεται πέραν καὶ ἐκτός τῆς ὕλης, τοῦ χώρου καὶ τοῦ χρόνου; Μέ ἄλλα λόγια. Οἱ κανόνες συμπεριφορᾶς τῶν ἀνθρώπων, ἐδώθησαν σταδιακὰ ἀπὸ τό "δαμόνιον" τοῦ Σωκράτους, ἀπὸ τό "ὄντως ὦν" τοῦ Πλάτωνος καὶ τό "κινεοῦν ἀκίνητον" τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ ἀπὸ τόν Τριαδικόν Θεόν τῆς Χριστιανοσύνης ἢ εἶναι ἐφευρέσεις τυχαῖα καὶ ἐμπειρία τοῦ ἀνθρώπου, μέ τήν ὁποία καθιέρωσε σταδιακὰ, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ πολιτισμοῦ του, κανόνες συμπεριφορᾶς καὶ θρησκευτικές δοξασίες;

Καὶ ἀπλούστερα. Τό σύμπαν, ἡ γῆ, ἡ ὑπαρξίς τῆς ζωῆς, ὁ ἄνθρωπος, προῆλθαν ἐκ τοῦ μηδενός, ὅπως τυχαῖα καὶ ἐξελέχθη ὁ ἄνθρωπος βάσει τῆς "φυσικῆς ἐπιλογῆς" καὶ ἐπινόησεν τίς πνευματικές ἀξίες καὶ τό Θεῖον; Ἡ ὁ Θεός ἐδημιούργησεν ἐκ τοῦ μηδενός τό σύμπαν, τήν ζωὴν καὶ τόν ἄνθρωπον "κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν" Του, καὶ σταδιακὰ τοῦ ἀπεκάλυψε τίς ἀξίες καὶ τόν προορισμόν του καὶ τό πρόσωπό Του, εἰς τό θεανδρικό πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ; Ἡ ἐπιστήμη, ποῦ βασίζεται εἰς τό πείραμα, τήν παρατήρησιν καὶ τόν μαθηματικόν λογισμόν, δέν ἔμπορεῖ νά ἀπαντήσῃ εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτά, διότι ἐξετάζει καὶ ἀποφαίνεται μετὰ βεβαιότητος, μόνον διὰ τό ἐπιστητόν, δηλαδή διὰ κάθε ὑλικόν πρᾶγμα

καί τά ἐρωτήματα αὐτά κείνται εἰς τόν χώρον τοῦ ὑπεραισθητοῦ καί ὑπερλόγου. Εἰς αὐτά δίδει ἀπαντήσεις ἡ θεολογία καί ἡ φιλοσοφία, λέγει ἡ πραγματική ἱστορία.

Ἦ ἄνθρωπος ὁμῶς κατά τήν διάρκεια τοῦ κύκλου τῆς ἐπιγείου ζωῆς του, εἶναι ὑποχρεωμένος νά ἐγκολλῶθῃ ἕναν ἐκ τῶν δύο αὐτῶν τρόπων σκέψεως καί ἐνεργείας.

Ἡ κοινή λογική λέγει ὅτι εἶναι λογικότερον,, ὄχι ἐπιστημονικότερον, νά πιστεῦθῃ ὁ ἄνθρωπος ὅτι ἕνας Θεός, πού ὑπάρχει πέραν καί ἐκτός τῆς ὕλης, ἀπό ἀγάπη καί μόνον, βάσει ἐνός πανσόφου καί ὑπερτελείου σχεδίου, ἐδημιούργησεν ἐκ τοῦ μηδενός τό σύμπαν καί τόν ἄνθρωπον καί ἀπεκάλυψε τόν προορισμόν του, παρά νά πιστεῦθῃ ὅτι τά πάντα ἐγιναν ὅλως τυχαία ἀπό τήν ἀπρόσωπον καί ἀνεύθυνον "Φύσιν" καί βάσει κάποιας ἀγνώστου ἀναγκαιότητος καί ὅτι ἡ ζωή προήλθεν ὅλως τυχαίως ἀπό ἕναν μονοκύτταρον ὁργανισμόν καί βάσει τῆς "φυσικῆς ἐπιλογῆς" ἐξελέχθη εἰς τόν σημερινόν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος προορίζεται νά πεθάνῃ καί νά πέσῃ εἰς τό μηδέν καί τήν ἀνυπαρξίαν.

Τά μεγάλα πνεύματα, ἀνά τούς αἰῶνας, ἀναγνωρίζουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει μέσα του κάτι τό μεγαλειώδες καί συγχρόνως τραγικόν. Ἐχει κάτι θεοειδές. Ἐχει ἴδιον ΕΓΩ καί ἐλευθερίαν τῆς βουλήσεως. Εἶναι πρόσωπον μοναδικόν. Ἐχει ἴδιαν καί μοναδικήν προαίρεσιν, πού δέν ταυτίζεται μέ κανένος ἄλλου ἀνθρώπου τοῦ παρελθόντος, τοῦ παρῶντος καί τοῦ μέλλοντος χρόνου.

Ἦ ἄνθρωπος εἶναι εὐτυχῆς καί μακάριος καί διά τοῦτο ζηλευτός, ὅταν ἀξιοποιῶντας τίς φυσικές ἱκανότητες καί τά ταλέντα του, μέ τήν χάριν τοῦ Θεοῦ, δημιουργῇ πράγματα, πού δίνουν εὐτυχία καί χαρά εἰς τούς συνανθρώπους του.

Εἶναι ἀκόμη εὐτυχέστερος καί μακαριότερος, ὅταν ἐπιλέγῃ συνειδητά, νά μήν βάζῃ ἐμπόδια εἰς τό δημιουργικόν ἔργον τοῦ Θεοῦ.

Ἦ Θεός εἶναι ἀνενδεής. Ἡ οὐσία Του εἶναι καί ἡ ἀνιδιοτελής καί θυσιαστική Ἀγάπη

Του, τήν ὁποίαν ὅλως φυσικῶς ἐκδήλωσεν ἐν χρόνῳ καί ἐδημιούργησεν τό ὕλικόν καί πνευματικόν κόσμον, μέ κορωνίδα τόν ἄνθρωπον.

Ἐδημιούργησεν "κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν" Του τόν Ἀδάμ καί τήν Εὐάν, μέ ἰδιαίτερα ἐνέργεια καί διά τοῦ Ἀδάμ τῆς Εὐας καί ἐν συνεχείᾳ διά τοῦ κάθε Ἀδάμ καί τῆς κάθε Εὐας, δημιουργεῖ καί θά δημιουργῇ ἄνθρώπους, ἕως τῆς συντελείας τοῦ "αἰῶνος" τούτου.

Μακάρια τά Ἔθνη καί οἱ ἄνθρωποι, πού δημιουργοῦν καί δέν ἐμποδίζουν τήν δημιουργίαν Του, ἔνεκα τοῦ ἐσφορικοῦ ἐγωκεντισμοῦ των καί κάνουν ἐπιμελῶς τό καθήκον των καί ὡς ὑπεύθυνες καί ἀθάνατες προσωπικότητες πού εἶναι, καί γεννοῦν ὅσους ὑπευθύνους ἄνθρώπους μποροῦν, ἐμπιστευόμενοι εἰς τήν παντοδύναμον, πατρικήν πρόνοιάν Του

ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

Τά κάτωθι βιβλία τοῦ π. Παναγιώτου Μεντζᾶ, πού ἐξέδωσεν ἡ "Εν. Κίν." πωλοῦνται εἰς τό βιβλιοπωλεῖον "Τῶνιά τοῦ βιβλίου" τῶν Πατρῶν καί ἄλλα βιβλιοπωλεῖα 5 εὐρώ ἕκαστον καί ἀποστέλονται μέ ἀντικαταβολή.

- Εἰς Ἐπήκοον.
- Οἱ φωνές τῆς καρδιάς.
- Τό Μεγάλο σκάνδαλο.
- Ὁ Δεσποτισμός ὅπως τόν ἐζήσα.
- Ὁ Δεσποτισμός ὅπως τόν ζῶ.
- Τόμος τῆς "Ενορ. Κίν." 3 εὐρώ.
- 13 τόμοι "Ενορ. Κίν." 30 εὐρώ σύν τά ταχυδρομικά ἐξόδα.

Ἦ σεβαστός μας, π. Παναγιώτης Μεντζᾶς, δέχεται κάθε Δευτέρα 6-7 μ.μ. εἰς τό "Πνευματικόν Κέντρον" μας καί ἀπαντᾷ "τό κατά δύναμιν" εἰς τά τηλεφωνήματά σας.

Καλντέρα ἐπικοινωνία μαζί μας εἶναι τό
Fax: 2610 277.015, κιν. 6981 394.624

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ θερμά όσους μᾶς στέλνουν τήν συνδρομήν των καί ιδιαιτέρως αὐτούς ποῦ μᾶς στέλνουν κάτι περισσότερον καί παρακαλοῦμε ὄλους τοὺς συνδρομητάς, νά στέλνουν ἐγκαίρως τήν συνδρομήν των, ὥστε ἡ "Ενοριακή Κίνησις" νά στέλνῃ τὰ μηνύματά της, πῶς δυνάτῃ, πῶς γρήγορα, πῶς μακρυνά, πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας μας, διὰ τῆς συνεχοῦς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑνορίας. Ἐνδόχεια καλὴ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ καί Καλὸ Πάσχα.

ΤΗΝ ἡγεσίαν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἐπέκρινε ἕνας πολιτικός, διὰ τήν ταπεινοτικήν ἐξέληξιν τῆς κρίσεως εἰς τὰ ἱμια καί ὁ τότε ἀρχηγός τοῦ ΓΕΕΘΑ κ. Χρήστος Λυμπερίης τοῦ ἀπήντησε μεταξύ ἄλλων καί τὰ ἑξῆς:

"Ὁ γάρ ἐστίν ἴσον ἐν λιμένες καθήμενον καί πελάγιον σαλεύοντα τήν τέχνην ἐπιδείκνυσθαι". (Χρυσόστομος)

...Μέ κροτίδες καί κριτική καναπέ, δέν ἀναμορφώνεται ὁ τόπος. Χρειάζονται μπουρλότα, νά γκρεμίσουν τόν κακὸ ἐναντὶ μας.

Ἡ πατρίδα εἶναι πάνω ἀπὸ φίλους καί τόν ἐναντὶ μας.

"Ἄς ἐμπιστευόμεθα τοὺς πελαγίστους ποῦ σαλεύονται" (Ἑστία 21-2-19).

Παραλάσσοντας τ' ἀνωτέρω καθαρὰ λόγια καί μεταφέροντας τα εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικά πράγματα, δυνάμεθα νά τονίσωμεν ὅτι, δέν εἶναι "ἴσον", νά ἐπικρίνουν, οἱ "Ναιναῖδες" ναῦτες ποῦ τό καράβι τους εἶναι μονίμως μέσα εἰς τὰ δεσποτικά λιμάνια, μέ ὅ,τι αὐτὸ συνεπάγεται, μέ τοὺς "σαλεύοντας" μέσα εἰς τὸ πέλαγος τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ἔχοντας ὡς πρωτοπόρους τοὺς Ἁγίους Ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας μας, διὰ νά γκρεμίσουν τό κακὸ, ὅπου καί ἂν τό εὑρουν. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι πάνω ἀπὸ φίλους καί τόν κακὸ ἐναντὶ μας.

"Οἱ πελαγήσιοι ποῦ σαλεύονται", "ἐν πνεύματι Ἁγίῳ", εἶναι ἀξιομίμητοι, ἔστω καί ἂν ἔχουν καί αὐτοὶ κάποιες μικρὲς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες, διότι ὄντως "οὐδεὶς ἀναμάρτητος".

ΜΑΣ ΕΡΩΤΟΥΝ καί ἀσφαλῶς θά διερωτῶνται καί πολλοὶ ἀναγνώστες μας, διατί τόσο συχνά πυκνά γρέφετε διὰ τήν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν τῆς θείας Λειτουργίας, εἰς τήν θέσιν των καί εἰς ἐπήκουσιν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ;

Διότι ὅταν δέν ἀναγιγνώσκονται χαμηλοφώνως καί εὐκρινῶς, εἰς τήν θέσιν των καί εἰς ἐπήκουσιν τοῦ ἐκκλησιασματος, ἀνατρέπεται ἡ ἰσοροπία τοῦ νοῦ καί τῆς καρδιάς τοῦ ἀνθρώπου, εἰς βάρος τοῦ νοῦ καί τῆς λογικῆς καί τίς περισσότερες φορές ἀναπτύσσεται ἡ θρησκοληψία καί ἡ δεισιδαιμονία, τήν ὁποίαν ἐκμεταλεύονται κάποιοι ρασοφόροι.

Ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία διατυπώνει ἀκριβέστατα τὸ πρέπον, ὅταν ψάλλῃ εἰς τὸ ἐσπέριον τοῦ Πλαγίου τετάρτου ἡχου "ἐσπερινόν ὕμνον καί λογικὴν

λατρείαν σοὶ χριστέ προσφέρωμεν".

Κάποιοι ἀπὸ τοὺς ἀντιφρονούντες προσπαθοῦν ἀνεπιτυχῶς, νά σπληνίζωσιν εἰς τήν κακῶς νοουμένην Παράδοσιν, διὰ νά κρύψουν τὰ ὄχι πνευματικά ἐλαττήριά των.

Ἡ Δ.Ι.Σύνοδος ἔχει ἀποφανθῇ διὰ τῆς ὑπ' ἀρίθ. 2784/2004 ἐγγύκλιόν Της. Διὰ τὴν Ἱ. Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας δέν ἐπισφραγίζει τήν ἀπόφασίν Της; Τὸ ὑλάχιστον διὰ τίς ἐνορίες; Διότι οἱ ἱερεῖς Μονές εἶχαν καί ἔχουν τὸ δικό τους τυπικόν.

Διὰ τὴν εἰς ὅλα τὰ ἱερά θυσιαστήρια δέν ὑπάρχει μία καί μόνῃ λειτουργικὴ φυλλάδα τῆς Ἀποστολικῆς διακονίας, ὅπως εἶχε προτείνει ὁ ἐξουσιοδοτημένος ἀπὸ τήν Ἱεραρχίαν, πρὸ ἐτῶν, Μακαριστὸς Σεβασμιώτατος Θήρας κυρὸς Παντελεῖμον;

Τὸ θέμα τῆς τελέσεως τῆς θείας Λειτουργίας εἶναι πολὺ σοβαρότερον ἀπὸ τήν σωστὴ ἐκμετάλευσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καί τὸ μισθολογικὸ τῶν ἱερέων, ποῦ ἀπησχόλησε καί ἀπασχολεῖ τοὺς ἱερεῖς καί τήν Ἱεραρχίαν.

Διὰ μία σοβαρὴ μερίδα, αὐτὰ "εἶναι ψιλὰ γράμματα". Ὅμως ἡ μερίδα αὐτὴ δίδει τὸ δικαίωμα σὲ κάθε "Καίσαρα", νά πολεμῇ τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἰσχυρίζόμενος ὅτι λύνει "ὀρθολογιστικά" τὰ Ἐκκλησιαστικά θέματα, ἐνῶ εἰς τὸ βάθος θέλει νά ἐπικρατήσουν οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις, ποῦ θέλουν νά ἐξαλείψουν τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας. Ὅμως ὡς μάθουν οἱ πάντες ὅτι, τήν Ἐκκλησίαν τήν ἀποτελοῦν οἱ ἀγωνιστικὰ ἄγιοι καί ὄχι μόνον ἡ διοίκησις, ἡ ὁποία "πολεμοῦμενη νικᾷ", (Χρυσόστομος) λέγει ἡ ἱστορία.

ΔΙΑΒΑΖΑΜΕ παλαιότερα σε θρησκευτικὰ περιοδικὰ καί ἡμερίδες, δυσμενεῖς κρίσεις καί ἐλέγχους, διὰ τίς ὑπερβολὰς ποῦ ἐγίνοντο ἀπὸ ἱερωμένους ὁλῶν τῶν βαθμίδων, εἰς τὰς πανηγύρεις τῶν Ναῶν, εἰς τὰ ὀνομαστήρια Μητροπολιτῶν καί εἰς τὰ προσκυνήματα διαφόρων ἱερῶν σεβασμίων, εἰκόνων, λειψάνων Ἁγίων κ.α καί τίς θεωρούσαμε ὑπερβολικὰς. Διότι πιστεύαμε καί πιστεύουμε ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀρχαῖα παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας, ὠφέλιμος πνευματικὰ.

Ὅμως τό καλὸ ὅταν δέν γίνεται καλῶς, εἶναι κακὸ καί δέν γίνεται δεκτὸ ἀπὸ τὸν πανάγαθον Θεόν, ὅπως ἡ θυσία τοῦ Κάιν.

Τὸ ὅτι οἱ δραστηριότητες αὐτὲς εἶναι σχεδὸν πάντοτε συνδυασμέναις μέ οἰκονομικὰ ὠφέλη, θέτουν ἐν ἀμφιβόλῳ ἀκόμη καί τίς καλὰς προθέσεις τῶν ὀργανωτῶν, αὐτῶν τῶν ἐκδηλώσεων. Ὑπάρχει πρόβλημα. Διότι ἐνῶ εἶναι ὀφθαλμοφανεῖς οἱ καταχρήσεις, τίς πῶς πολλές φορές, δέν εἶναι δυνατόν, οὔτε πρέπον, νά καταργηθοῦν. Χρειάζεται μέτρο, μέ στόχο τήν πνευματικὴν καλλιέργειαν τῶν πιστῶν. Μέτρο σταθερὸ καί ὄχι λαστιχένιο. Δέν πείθουν κανένα ἐκεῖνοι ποῦ ἰσχυρίζονται ὅτι χρειάζεται κάποια ἀνοχή εἰς τίς ὑπερβολὰς, διότι γίνονται "γιά καλὸ σκοπὸν". Ὁ σκοπὸς δέν ἀγιάζει

τά μέσα, λέγει τό Πνεῦμα τό Ἅγιον. Ἄν συνεχισθοῦν οἱ ὑπερβολές σίγουρα θά προκύψουν ἀνεξέλεγκτες ἀντιδράσεις, λέγει ἡ ἱστορία.

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ φαίνεται ὅτι ἤπιε τό "νερό τῆς λησμονιάς" καί δέν θυμᾶται τί ἔλεγε ὅταν ἦτο Θηβῶν, διὰ τήν ἐκλογήν τῶν Ἀρχιερέων. Ὅτι πρέπει νά ἀλλάξῃ ὁ τρόπος ἐκλογῆς, διότι δέν ἐκλέγονται, ἀλλά διορίζονται ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο. Τώρα πού ἐν πολλοῖς τοῦς "διορίζει" ὁ ἴδιος εἶναι "καλό" τό σύστημα καί ἐκλέγονται "ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ". "Ἐχει ὁ καιρός γυρίσματα". Ὅμως ἄς γνωρίζουν ὅλοι, ὅτι ἂν συνεχισθῇ αὐτή ἡ κατάστασις, σίγουρα ὁ κάθε "Καίσαρας" θά ἀναλάβῃ νά "ἐξορθολογήσῃ" τά πράγματα. Ἦδη ἔχει ἀρχίσει.

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ μήνυμα εὐχάριστο, στέλνει τό γεγονός ὅτι, παρὰ τήν οικονομικήν κρίσιν, θεμελιώνονται νέοι Ἱεροί Ναοί, σέ πόλεις καί χωριά, συνεχῶς τελειοποιοῦνται καί ἐξωραΐζονται καί συντηροῦνται οἱ παλαιοί.

Ὁ πιστός λαός τῆς κάθε ἐνορίας ἀγρυπνεῖ, ἔστω καί ἐάν κάποιοι κληρικοί δέν εἶναι ὅπως πρέπει. Οἱ ἀγωνιστικά εὐσυνείδητοι ἐνορίτες μαζί μέ τοὺς ἀγωνιστικά ἐμπνευσμένους ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα κληρικούς, συνεχίζουν καί θά συνεχίσουν τόν "ἀγῶνα τόν καλόν", λέγει ἡ Ἐκκλησιαστική ἱστορία, διὰ τήν ἐπικράτησιν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί τοῦ θελήματός Του, "ὡς ἐν οὐρανῷ καί ἐπὶ τῆς γῆς".

ΕΛΑΒΟΜΕΝ ἓνα κείμενο τοῦ π. Χρήστου Αἰγίδου πού ὅπως ἀναφέρει ἐδημοσιεύθη εἰς τήν Romfea.gr τήν 23-11-18 καί σχολιάζει θέσεις ἱερῶν καί ἀρχιερέων διὰ τήν μισθοδοσίαν τοῦ κλήρου καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

Ἐπειδὴ δέν μπορούμε νά διασταυρώσωμε τήν γνησιότητά του, διατηροῦμε ἐπιφυλάξεις. Ὅμως ἐπειδὴ κάποιες θέσεις του κατὰ βάσιν μᾶς ἐκφράζουν, δημοσιεύομε ἓνα ἀπόσπασμά του διατηρῶντας καί τήν ὀρθογραφίαν του:

"... Μου εἶναι ἀκόμα πιο ἀδιανόητο πὼς κάποιοι (ἱεράρχες) ἀντιδρῶντε προοβλέποντας στήν ἐπόμενη μέρα... Τα δυο παραπάνω, ας μὴν κρυβόμαστε, ἀκούστηκαν ἐντονα τελευταία. Εἶναι σὺνθεσις ἡ ἀντιπολίτευση (ὅποια καί να ἦταν αὐτό θά ἔκανε) νὰ μᾶς στηρίζει. Καί αὐτό μικροπολιτική εἶναι, το ξέρουμε ἀλλὰ μᾶς βλεῖει.

Σχετικὰ με τὴν ἀπόψη πὼς ἀν περάσει ἡ συμφωνία οἱ ἱερεῖς θά γίνουμε πιό νάστα στα χέρια τῶν Ἐπισκόπων, ἀναρωτιέμαι ἀν θά εἶναι κάτι καινούργιο αὐτό;

Μου εἶναι ἀκόμα ἄβολος ὁ παπαδικὸς συνδικαλισμὸς... Ἴσως ὅσο ἀναγκαῖος εἶναι ἄλλο τόσο ἀνοήσιμος φαντάζει!!! Νιώθω ἀκόμα πιο ἄβολα διαβάοντας τα σχόλια τῶν Ἑλλήνων Χριστιανῶν... Στὴν συντριπτική τους πλειοψηφία εἶναι βυρσοδικὰ καί πολὺ υποτιμητικά γιὰ τὸ τιμημένο ράσο πὼς φοροῦμε. Γνωρίζω ἱερεῖς πὼς

θυσιάζονται ταπεινά καί διακονοῦν τοὺς ἐνορίτες τοὺς 18 ὥρες τὴν ἡμέρα.

Γνωρίζω ὅμως καί ἱερεῖς πὼς ἐργάζονται 10 ὥρες τὸν μῆνα. (Νομίζω πὼς εἰσὶν οἱ περισσότεροι ἀντιδρῶντες ἀπὸ τοὺς πρώτους).

Ἀναζητοῦμε λογικοὺς Ἐπισκόπους ἐτοιμοὺς νὰ μᾶς στηρίξουν ἀλλὰ δὲν βρίσκουμε ἀληθινούς Πατέρες ὅντως νὰ μᾶς ἀγαπήσουν... Φοβόμαστε τὴν Δεσποτοκρατία γιὰτὶ εἴμαστε ἀνίκανοι νὰ ἀγαπήσουμε καί νὰ ἀγαπηθοῦμε.

Γιὰτὶ δὲν βιώνουμε ἀληθινὰ καί οὐσιαστικά τὴν ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητα μᾶς ὡς οἰκογένεια.

Γιὰτὶ φοβόμαστε τὸν Δεσπότη περισσότερο ἀπὸ τὸν Θεό... Ἴσως τελικὰ ἐμπιστευόμαστε τὸν Θεὸ λιγότερο ἀπὸ τὸν Πρωθυπουργό!!!"

"ΖΟΥΜΕ σὲ ἓνα μικρὸ βασίλειο τῆς δειλίας. Τὴ βλέπουμε περήφανη νὰ κυκλοφορεῖ στοὺς δρόμους, νὰ υμνολογεῖ φωνασκοῦσα τὸν εαυτὸ τῆς, νὰ θορυβεῖ καί νὰ κομπάζει.

Ἡ δειλία ἔχει υποστηρικτές. Ποικίλοι δειλοὶ συμπράττοντες ἀρνοῦνται νὰ δοῦν, ἀρνοῦνται νὰ ἀκούσουν. Κάτω ἀπὸ τὴ σκιά τῆς δειλίας τῶν κυβερνητικῶν βρίσκει θαλπωρὴ καί ἀσφάλεια ἡ δικὴ τοὺς δειλία.

Ἡ δειλία ἔχει πολλὰ πρόσωπα. Φοβάται τὴν ἀπογύμνωσή της καί διαρκῶς μεταμορφώνεται ὡς ἄλλος Πρωτέας. Μὲ ὅπλο τὴ θρασύτητα, διεκδικεῖ γενναιότητα.

Ἡ δειλία εἶναι ἀπρέπεια. Γενναιότητα εἶναι ἡ ἐμπρέπεια".

Λευτέρης Κουσουλῆς (Παρόν 24-2-19)

"ΟΡΙΣΜΕΝΟΙ Ἀρχιερεῖς θέλησαν νὰ συγκληθεῖ ἡ Ἱεραρχία ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου καί πρὶν περάσει στὴ Βουλὴ ἡ συμφωνία τῶν Πρεσβῶν. Ἡ μαγιά ὑπῆρξε. Ἦσαν οἱ 22 Μητροπολίτες τῆς Μακεδονίας καί πολλοὶ ἄλλοι ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπὴ Ἑλλάδα. Γιὰ τὴν σύγκληση χρειάζονταν 27 ὑπογραφές πού ὑπῆρχαν. Δὲν συνεκλήθη. Αἰτία; Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δέν θέλει νὰ συγκληθεῖ... Οὐδὲν ἐπομένως κινεῖται γιὰ Ἱεραρχία, ἔως ὅτου ἀποφασίσει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος...

Μητροπολίτης τῆς Ἀττικῆς, πού εἶναι κοντὰ στὸν Ἀρχιεπίσκοπο, ἐκτιμᾷ ὅχι ὡς πρόβλεψη, ἀλλὰ ὡς βεβαιότητα ὅτι θά περάσει ἡ συμφωνία Τσίπρα - Ἱερωνύμου, παρὰ τὴν ὁμόφωνη ἀντίδραση τῆς Ἱεραρχίας, καί μετὰ ὁ Τσίπρας θά συμπεριφερθεῖ στὸν Ἀρχιεπίσκοπο ὅπως σὲ ὅλους πού ἐξυπρέτησαν τὸν ἴδιο καί τά σχέδια του, ἀπὸ τὸν Ἀλαβάνο ἔως τὸν Καμμένο..."

(Δημοσιογράφος - συγγραφέας Γ.Ν. Παπαθανασόπουλος, Ἑστία 18-2-19)

Σημ. "Ἐν. Κιν." Καλόν θά ἦτο νά μὴν ἦτο ἀλήθεια τὰ ὅσα ἀναφέρει ὁ καλὸς καί ἐμπειρὸς Δημοσιογράφος.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ Καλαβρῶτων κ.κ. Ἀμβρόσιος

διά τὰ ὅσα εἶπεν διά τήν ὁμοφυλοφιλίαν κατεδικάσθη μέ ἀναστολή, εἰς τήν ἀναψηλάφησιν τῆς δίκης, ποῦ εἶχε ἀθωωθῇ, παρὰ τήν ἀθωωτικήν εἰσαγγελικὴν εἰσήγησιν, μέ τήν "εὐλογίαν" τῆς "ἀριστερᾶς" χειρὸς τοῦ Υπουργοῦ!

Οἱ ὁμοφυλόφιλοι σάν πρόσωπα εἶναι ἀξιοσέβαστα. Ὁ σεξουαλικὸς προσανατολισμὸς των ὁμῶς, δέν εἶναι ἀπλῶς διαφορετικός. Εἶναι διαστροφὴ καταστροφικὴ διά τὸ ἀνθρώπινο γένος. Εἶναι καταδικαστέος ἀπ' ὅλες τῖς ὑγιεῖς δυνάμεις τῆς ἀνθρωπότητος ἀνέκαθεν, διότι ἐάν γενικευθῇ αὐτὴ ἡ διαστροφή, σέ πενήντα τὸ πολὺ χρόνια, ἀναντιρρήτως θά παύσῃ νά ὑπάρχῃ τὸ ἀνθρώπινο γένος, λέγει ἡ κοινὴ λογικὴ.

Επεκρίθη ἀκόμη ἀπὸ πολλοὺς καὶ διά πολλῶν, διότι ὑπεστήριξεν τήν ἀναντίρρητον θεολογικὴν θέσιν ὅτι, αἰτία τοῦ πάσης φύσεως φυσικοῦ κακοῦ, εἶναι τὸ ἠθικὸν κακόν, δηλαδὴ ἡ ἁμαρτία, ἡ παράβασις τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

Δέν δυνάμεθα νά ἰσχυρισθοῦμε, ὅτι τήν θεολογικὴν αὐτὴν ἀλήθειαν τήν ὑπεστήριξεν μέ τὸν εὐπρεπέστερον τρόπον, ὁμῶς ἡ γλῶσσα ποῦ χρησιμοποίησεν ἦτο πολὺ εὐπρεπιστέρα ἀπὸ τήν γλῶσσαν ποῦ χρησιμοποιεῖται εἰς τὸ κοινοβούλιόν μας καὶ ἀπὸ τὸ "σκᾶσε Ἀμβρόσιε", κάποιου ρασοφόρου, τὴν ὁποίαν δέν "ἀκούει" ἡ "ἀριστερά" τῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ τήν ἀκούει ἡ θεία δικαιοσύνη καὶ ἡ "δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου" καὶ καιρῶ τὸ δέοντι θά ἀποκαταστήσῃ τήν σαλευομένην ἠθικὴν τάξιν, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι "ὁ Θεὸς οὐ μυκτῆρίζεται" (Γαλ. ΣΤ 7) καὶ "φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος" (Εβρ. Ι3).

Δέν ἰσχυρίζομεθα ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι τιμωρὸς "ἀπαγε τῆς βλασφημίας".

Ὁ Θεὸς εἶναι πλήρης ἀγάπης καὶ ἐλέους, "μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ τέλος ὀργισθήσεται οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηιεῖ" (Ψαλ. ΡΒ8).

Δέν εἶναι σκληρὸς καὶ τιμωρὸς, εἶναι "πρῶτος καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ". (Ματθ. ΙΑ29).

"Ὁμῶς ἡ ἀπειρος ἀγάπη Τοῦ, τοῦ "ἐπιβάλει" νά χρησιμοποιεῖται ἐν καιρῶ τῷ δέοντι, "τὰ ἄριστα μέσα διά νά ἐπιτύχῃ τοῦς ἀρίστους σκοποῦς", διά τὸ καλὸ τῆς ἀνθρωπότητος, εἰς βάθος χρόνου τῆς ἀπείρου αἰωνιότητος καὶ ὅσο πιο σκληρὸς καὶ πορωμένος εἶναι ὁ ἁμαρτωλὸς ἀνθρώπος, τόσο πιο σκληρὸς τοῦ φαίνονται οἱ παιδευτικὲς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ.

Οἱ ἀγωνιστικὰ Ἄγιοι ἄνθρωποι καὶ ἐν καιρῶ δυνατῶν πειρασμῶν, ὅχι μόνον δέν ἀγανακτοῦν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὸν δοξολογοῦν, διότι ἐκ πείρας γνωρίζουν ὅτι "τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεόν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν" (Ρωμ. Η28) καὶ ὅτι τοὺς παιδαγωγεῖ "ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος" (Εβρ. ΙΒ 12) αὐτῶν καὶ ὅπως μᾶς διαβεβαίει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος "οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τήν ἐκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν" (1 Κορ. Ι13).

Γνωρίζουν ἀκόμη ὅτι ὁ Θεός, μέ τῖς πάσης φύσεως "θεομηνίες", δέν εἶναι τιμωρὸς, ἀλλὰ παιδαγωγὸς πατέρας, ἀπαθὴς καὶ ἀνενδεής. Ἀλλωστε καὶ ἡ κρατικὴ καὶ Ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνη, παιδαγωγικά καὶ ὅχι ἐκδικητικά, παιδεύει τοὺς παραβάτες τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπινου νόμου.

Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν δικαστικῆς πλάνης, δίδεται εἰς τὸν ἀδικηθέντα ἡ εὐκαιρία πνευματικῆς ἀνόδου καὶ καταξιώσεως, διότι ἄργα ἢ γρήγορα "οἱ Γερανοὶ τοῦ Ἰβρίκου", θά μαρτυρήσουν τήν ἀλήθειαν.

Εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφήν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἡ λέξις τιμωρία σημαίνει παιδαγωγία. Εἶναι σύνθετος ἀπὸ τῖς λέξεις τιμὴ καὶ ὄρα (ὁμῶς ὄρα μέ ψιλή καὶ ὅχι μέ δασεία) ποῦ σημαίνει, φροντίζ, μέριμνα, προσοχή. Δηλαδὴ τιμωρία εἶναι οἱ ἐνέργειες καὶ πράξεις ἐκεῖνες, ποῦ ἀποκαθιστοῦν καὶ φυλάττουν καὶ διατηροῦν τήν χαμένην τιμὴν καὶ βοηθοῦν ὅσους εἶναι καλοπροαίρετοι, νά ἐπανέλθουν εἰς τὸ "ἀρχαῖον κάλλος" τοῦ προπρωτοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Σεβασμιώτατος κ.κ. Ἀμβρόσιος ἔχει καὶ κάποιες ἀδυναμίες, καὶ πῶς δέν ἔχεις; Ὁμῶς δέν εἶναι ἀπὸ τοὺς "φιληδόνους" καὶ "φιλοχρημάτους" ἀρχιερεῖς, "μέλερωμένα ράσα", ποῦ ἐστιγματίσαν, ἐν Συνόδῳ, ἔσω φραστικῶς, ἀρχιεπισκοπικὰ χεῖλη.

Ἀκόμη ἀντιστάθῃ σθεναρά καὶ δέν ἔγινε μητροπολίτης ὁ γνωστὸς Γιουσάκης ὁ ὁποῖος κατεδικάσθη, διά παράνομες ἐνέργειες, μέ ἀναστολή, (βλέπε "Παρόν" 10-2-2019, γεγονότα ποῦ ἀπὸ μόνον τοὺς, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα θετικά, τὸν κατατάσσουν μεταξὺ τῶν καλλιτέρων Ἀρχιερέων τῆς ἐποχῆς μας, παρ' ὅλες τῖς ὑπαρκτές ἀδυναμίες Του.

Κάποιοι, διαβάζοντας αὐτὲς τῖς σκέψεις, ἴσως μᾶς κατατάξουν μεταξὺ τῶν συνηθισμένων δεσποτικῶν κολάκων, ὁμῶς θά κάνουν λάθος, διότι ἡ "Ἔνωρ. Κίν." ἔχει σοβαρά παράπονα, διά τὸν τρόπον ποῦ ἀντιμετώπισεν, τὸν σεβαστὸν μας π. Παναγιώτη Μεντζᾶ καὶ ἐμμέσως καὶ τήν "Ενωριακὴν Κίνησιν", τὰ ὁποῖα ἐν καιρῷ τῷ δέοντι θά τὰ δημοσιεύσωμε, τοῦ Θεοῦ θέλοντος.

Παρ' ὅλα τὰ παράπονά μας, πιστεύομε ὅτι "ἡ ἀλήθεια πρέπει νά λέγεται" καὶ νά καταγράφεται διότι "τὰ γραπτὰ μένουν" "Scripta Manet"

Υ.Γ. Εἶχαν γραφῇ τ' ἀνωτέρω, ὅταν διαβάσαμε εἰς τῖς ἐφημερίδες ὅτι ἀνεκάλεσε τήν ἀπόφασίν Του νά παραιτηθῇ.

Πιστεύομε ὅτι ἐάν δέν παραιτηθῇ ἐντὸς 2019 θά χάσῃ τήν ἀξιοπιστίαν Του καὶ ἴσως καταντήσῃ, ὅπως κατήντησαν, οἱ κατὰ τὰ ἄλλα ἀξιόλογοι ἱεράρχες, Κοζάνης κυρὸς Διονύσιος, Αἰτωλοκαρνανίας κυρὸς Θεόκλητος, Πατρῶν κυρὸς Νικόδημος καὶ ἄλλοι πολλοί, οἱ ὁποῖοι δέν παραιτήθησαν τότε ποῦ ἠδύναντο νά παραιτηθῶν, ὅπως ὁ "Υδρας κυρὸς Ἱερόθεος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κυρὸς Ἱερώνυμος (Κοτσώνης) καὶ ὁ Πάπας Βενέδικτος καὶ διαφύλαξαν τὸ κύρος Των.

Ὁ πειρασμός

- Τούς λίθους κάμε ἄρτους γιά να φᾶς.
 Δέν βλέπεις πόσο τώρα δά πεινᾷς;
 - Δέν ζεῖ "ἐπ' ἄρτω μόνον... γέγραπται"¹, ὁ ἄνθρωπος.
 - Νά πέσης θεαματικά ἀπό ψηλά καί θά πιάσῃ ἄγγελος.
 - "Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον"² ἐγράφη εἰς τόν Νόμον.
 - Οἱ βασιλεῖς τοῦ κόσμου ὅλου, θά σέ κάμουν κληρονόμον,
 θά προσκυνοῦν τά πόδια σου, ὦν μόνον,
 μέ προσκυνήσεις μιά φορά, ἐδῶ, εἰς τόπον ἀπομονομένον.
 - "Ὅπισω μου"³ διάβωλε, γιατί γραμμένον εἶναι,
 μονάχα στόν Θεόν λατρευτικά, τήν κεφαλήν σου κλῖνε.
 Ὁ πειρασμός ἀπό τόν Ἰησοῦν μας φεύγει ἡττημένος
 καί στούς ἀνθρώπους τρέχει ὀργισμένος
 καί προσπαθῇ μέ τέχνη δολερή,
 τήν πίστιν τους, εἰς τόν Χριστόν νά ἀφαιρῇ
 καί νά τούς πείσῃ ὅτι, δέν ὑπάρχει τῆς ψυχῆς ὑπόστασις.
 Ὑπάρχει μόνον ὅλη. Εἶναι ψέμα ἡ ἀνάστασις.
 Τόν Γολγοθᾶ τοῦ χρέους, νά μήν ἀνέβουν.
 Εἰς τά πυκνά σκοτάδια νά γυρεύουν,
 ἀμαρτωλές "χαρές" καί δόξες φευγαλέες,
 σέ ἄνομες καί ἄστατες δαιμονοκίνητες παρέες.
 Ψυχή μου, στόν καιρό τοῦ πειρασμοῦ,
 μή φοβηθῇς τό θράσος τοῦ ἐχθροῦ.
 "Ἀντίστητε τῷ" πονηρῷ, μάς λέγει ἡ Γραφή "καί φεύζεται"⁴.
 "Νεφύδριον ἐστὶ καί θάττον παρελεύσεται"⁵.
 Μέ τήν σφενδόνη τοῦ Δαβίδ ὀπλίσου
 καί κάμε πιό θερμή τήν προσευχή σου
 καί μέ τήν χάριν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
 καί τήν πυξίδα τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ,
 νά στρίψῃς τό τιμόνι, του δικοῦ σου καραβιοῦ,
 πρός τό αἰώνιον λιμάνι, τοῦ "καλοῦ καί ἀγαθοῦ".
 Πολύ ἀσφαλισμένος εἶσαι, ὅταν μέ τήν θέλησίν σου δένεσαι,
 στῆς Ἐκκλησίας τό κατάρτι καί νά θέλῃς πάντοτε νά τρέφῃσαι
 χορταστικά, μέ ὅλα τά τῆς γῆς, νενομισμένα ἐντροφήματα,
 μέ τοῦ Χριστοῦ τά χαριτόβρυτα τά ρήματα
 καί μέ τά Ἅγια καί ζωοπάροχα μυστήρια τ' ἀτίμητα,
 πού δίνουν τῆς χαρᾶς τῆς αἰωνίου ἀπερίγραπτα αἰσθήματα.
 Γιατί στό δρόμο σου "θα βρῇς λιμάνια χίλια,
 θ' ἀκούσης καλῶς ὥρισε ἀπό χιλιάδες χεῖλια,
 μή πλανευθῇς"⁶. Τόν θάνατον σκορποῦν οἱ ἡδονές ἐκεῖνες,
 πού τίς προβάλλουν μ' ὁμοφα τραγοῦδια, οἱ πονηρές Σειρήνες.
 Ψυχές μου ἀδελφές. Ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι ζῶον.
 Γιατί μπορεῖ νά ἐπιλέγῃ καί τό δέον.
 Τό στέμμα του, διαμάντια δύο τό κοσμοῦν,
 πού οἱ ψυχές τῶν ζῶων τ' ἀγνοοῦν.
 Τό γέλοιο τό σεμνό, πού τοῦ προσδίδει μεγαλεῖον
 καί ἡ αἰδώς, πού μόνον εἰς τόν ἄνθρωπον ὑπάρχει κ' εἶναι δῶρον θεῖον.
 Ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι ζῶον,
 γιατί τόν θέλγει τό ὥραϊον, τό ἡρωϊκόν καί τό ἀθῶον.
 Ὁ ἄνθρωπος δέν εἶν' ἐξεληγμένον ζῶον,
 γιατί αὐτός καί μόνον ἔλκεται, ἀπό τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ τό ὑπερῶον.

(Ἱερουργός)
 Πάτραι 14-12-18

Σημ. 1) Ματθ. Δ4, 2) Ματθ. Δ7, 3) Ματθ. Δ10, 4) Ἰακώβ Δ7, 5) Μ. Ἀθανάσιος, 6) Πολέμης

